

The history of Uw-photography

Researcher Tomas Jangvik

1856 William Thompson

In 1856, British William Thompson took the world's first known underwater photographs.

The Englishman William Thompson lowers a camera in a wooden box to a depth of about five meters, but the camera drowns. To take a picture it required 10 minutes of exposure, but the sharpness was so bad that you couldn't see what was up and down in the picture, let alone what it represented.

1850s, William Bauer

1850s William Bauer takes pictures through a "window" from inside a submarine, which he built himself.

1860s

1860s Ernest Bazin takes pictures from inside a diver's bell. Bazin was a designer and was concerned with constructing devices to explore the underwater world.

1871 Ernest Bazin

1871 Bazin En beskrivning på hur man tar bilder under vattnet publiceras av Ernest Bazin.

1888 E. G. Carey

Carey managed, with the help of lighting from electric arc lamps, to take pictures under water. He stated the following; "With this, it becomes possible, that even underwater use photography in the service of science, which will become very important".

1891 Paul Regnard

1891 Paul Regnard takes underwater pictures. He was a French physician, physiologist and photographer. He was one of the first natural scientists to study the effects of atmospheric pressure on microbial metabolism.

1891 Paul Regnard

1898 J E Romborsts and C L Bristol

J E Romborsts and C L Bristol begin taking pictures underwater. Signal line 36,

2015 21 1900 Louis Boutan manufactures a remote-triggered camera with flashes and

manage to take a successful image at 50 m depth. He also publishes the first uv photo manual and then ends his experiments with uv photography.

1893 Louis Boutan

Fransmannen Louis Boutan var zoolog och arbetade på forskningsstationen Arago i södra Frankrike. Han var särskilt intresserad av levnadscykeln hos blötdjuret *Haliotis* (Havsöra), beskrivet i Signallinan 36, 2015 20. Detta saknar inte betydelse i sammanhanget. Svårigheter med att fånga dess larver levande, gjorde nämligen att Louis beslöt sig för att lära sig att dyka. Detta gjorde han också med besked. Hans forskningsverksamhet förde honom ner mot ansenliga djup och han kom att få se åtskilligt av undervattensvärlden utöver havsöron. Han beskrev det försprång han tyckte sig ha fått i förhållande till sina kolleger med en liknelse; ”marinbiologin av idag befinner sig i en situation, som kan liknas vid den som en tänkt besökare från månen är i, då han i sitt månskepp flyter omkring på vår atmosfär och försöker göra observationer av livet på jorden” Man kan göra reflektionen, att det nog har dröjt längre än vad Boutan kunde tro, innan dykandet ingick som en viktig del av marinbiologins arbetsmetoder. Av samma skäl som många av dagens sportdykare börjar fotografera, nämligen för att visa omvärlden hur det verkligen ser ut under vattnet, startade Louis sina försök med att fotografera under vattnet. Han var dock inte ensam om detta. Han hade sin bror, ingenjör A, Boutan, till hjälp vid kamerakonstruerandet. Kamerafodralet blev en tung och omfångsrik pjäs av mässing, till vilken en luftfyllt tunna kopplades för att möjliggöra hanteringen under vattnet. En ingenjör Cahufour hjälpte till med konstruktion av belysningen. Denna var av samma typ som E. G. Careys, nämligen elektriska båglampor. Boutan lär emellertid också ha använt sig av magnesiumpulver, som antändes med en gaslåga och där syret kom från luften i en tunna! Efter en lång utvecklingsperiod var det dags att i perioden maj till juli 1893 genomföra de första praktiska försöken vid Banyuls-sur-Mer (Medelhavet, nära spanska gränsen). En del av hans bilder

finns bevarade och de har en förvånande hög kvalitet med tanke på omständigheterna. Han höll dessutom någon sorts djuprekord, som stod sig ca 40 år, genom att han 1899 lyckades ta bilder på 50 meters djup. Han skrev själv sammanfattande om sitt arbete; ”Jag har banat vägen. Det återstår för andra att följa efter, bryta ny mark och göra nya framsteg mot den slutliga fulländningen”. Om någon, så förtjänar Louis Boutan titeln; ”Undervattensfotograferingens fader” Text: Leif Samuelsson 1894 - 1899 Louis Boutan tillverkar en kamera som släpper in vatten i mekaniken och på så sätt slipper vattentäta uv-hus. Han får dock inga skarpa bilder och lägger ner försöket. Louis Boutan experimenterar med uv-blixtar bestående av glasbehållare med syrgas och magnesium.

1898 J E Romborsts och C L Bristol

J E Romborsts and C L Bristol begin taking pictures underwater. Signal line 36, 2015 21 1900 Louis Boutan manufactures a remote-triggered camera with flashes and manage to take a successful image at 50 m depth. He also publishes the first uv photo manual and then ends his experiments with uv photography.

20th Century, Jack Williamson

20th Century, Jack Williamson

Jack Williamson an American journalist, photographer and author, invents a device that made underwater filming more practical. Camera and crew worked in a sphere that connects with a long hose to a surface support vessel. The first commercial feature film made after Jules Verne's “En circumnavigation under the sea”, the filming must have benefited from use of the device; which soon led to improved casings for feature film.

1905 Frenchman Etienne Peau

Frenchman Etienne Peau experiments with spherical lenses when diving in the mouth of the river Seine. The technology is way ahead of its time and is being reinvented not until after World War II, 40 years later.

1910s Francis Ward

1910-talet Francis Ward tar uv-bilder av gäddor, uttrar, grodor och vattenfåglar.

1914 John Williamson

Williamsson makes moving UV film.

1915 Fredrick Young

Englishman Fredrick Young (Royal Navy) Manufactures a UV camera for British Admiralty Salvage Department. 1916 In Florida, USA, a company is started called Submarine Photo Co, probably the first of its kind. (Royal Navy)
Manufactures a UV camera for the British Admiralty Salvage Department.

1916 Submarine Photo Co

The first uv pictures in color (so-called autochromes) are taken by Dr W H Longley.

Like Boutan, he was a diving researcher. Longley's camera case was partial unlike Bhutanese. Longley had a form of mirror finder for focusing.

The mirror arrangement was such that the photographer could look through the viewfinder same direction as the objective, because the helmeted and unwieldy the diver could hardly lean forward over the camera. Signallinan 36, 2015 22.